

ΕΚΡΙΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

ΙΔΡΥΤΗΣ

ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

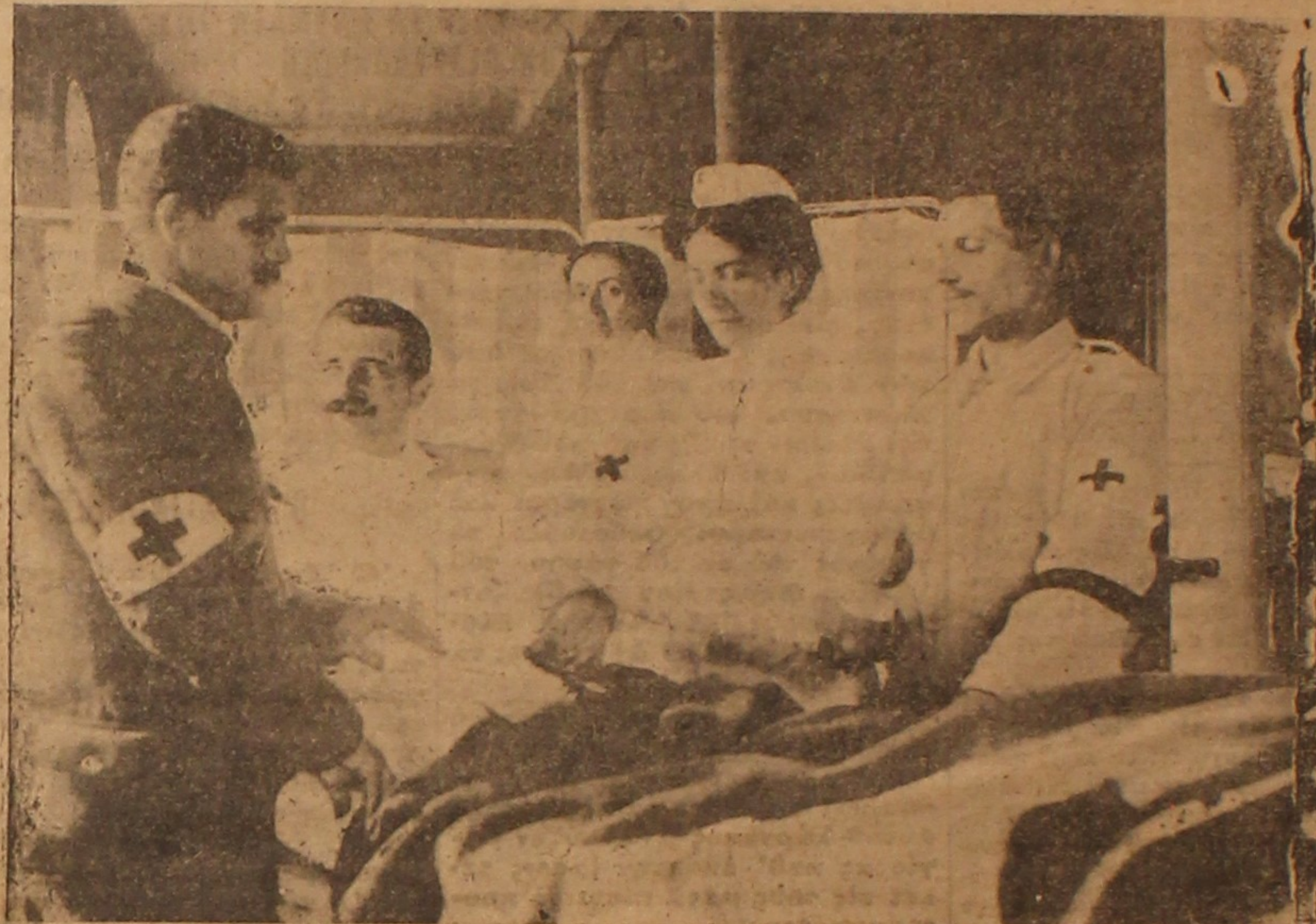
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 7

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

ΒΕΒΑΙΟΥΝΤΑΙ Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ

ΝΕΑΙ ΜΑΧΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ. ΗΡΧΙΣΑΝ ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ. ΠΑΝΙΚΟΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Η ΙΤΑΛΙΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ. ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΒΟΥΛΓΑΡΟΝ ΠΡΙΓΚΗΠΑ

ΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟ Α' ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Η αβύσσο των ελαφρώς τραυματισμένων στρατιωτών με τους νοσοκόμους από το πόδι.

(Φωτογραφία του φωτογράφου κ. Σπύγγου)

Τραυματίας Ησαΐαδου Λεωνίδας λοχίας, του οποίου επιδέχεται το τραύμα του ποδός.

(Φωτογραφία του φωτογράφου κ. Σπύγγου)

ΤΙ ΕΛΠΙΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΤΙ ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝ

Μετά την κατάληψιν και του Μοναστηρίου ο πόλεμος ούτως ή άλλως θεωρείται λήξας και η ειρήνη προεξοφλείται να διεξαχθώσι διαπραγματεύσεις προς συνολική λύσιν της ειρήνης, δικαίως πάντες αποδέχονται, εφόσον μόνον οι άνδρες και μετά τους άνδρες, εις τα της δικαιοσύνης των ελευθερωτικών χωρών με ταξιδίων των συμμάχων κρατών. Εάν είνε αληθές — υπερ όμως — ότι εις την δια- νομήν ταύτην δεν θα ληφθῇ δυστυχώς ὅτι ὅσον ὁ ἐθνολογικὸς χαρακτήρ των χωρῶν τούτων, ἀλλὰ ἀναμφισβήτητος ὅτι ἐκ- τελεσθῇ ἡ συμβολὴ ἐκείνων των κρατῶν τούτων εἰς τὴν εὐτυχῆς ἀποτέλειαν τοῦ ἀναληφθέντος ἀγώνος. Ἐν τῇ πεποιθήσει δὲ ὅτι ἐν τῶν προτέρων θὰ ἔχουν καθορισθῇ μετὰ τῶν συμμά- χων οὐκ ὀλίγον αἰ σφαιραί τῆς δράσεως, ἀλλὰ τὸν δικαιομα- τικὸν ἐκείνου, ἡ ἐθνικὴ συνείδη- σις ἀνακουφίζεται καὶ εὐελπισ- σὲν καὶ ἀναμένει γαλήνην καὶ εὐφροσύνην καὶ ὁρατὴν ἐξέλι- ξιν τῶν πραγμάτων, μὴ προσέ- χοντα εἰς ἐπιδόσεις τινος, τὰ ὅ- ποια ἀνέχεται ὁ ἀποδοχὴ εἰς ἀποφάσεις τῶν υπευθύνων κυ- βερνήσεων. Οὗτε δὲ πιστεύει τις ὅτι εἴνε δυνατόν νὰ μὴ ἔχουν προδιαγραφὴ ὅσα ἤδη λαμβά- νουν χώραν καὶ ὅσα θ' ἀκολου- θήσουν ἐν ἐκείνῳ τοῦ πολέ-μου, ἀλλ' οὕτε ἐπίσης εἴνε πρό-θυρὸς τις νὰ παραδεχθῇ ὅτι θὰ λείψῃ ἡ καλὴ πίστις ἀπὸ τῶν ἐκ- τῶν συμμάχων, ὅτι καὶ καὶ πε- ποίθησις ὑπάρχει ὅτι καὶ περὶ ἐνδεχομένης ἀβεστῆσεως ἀνεί-

λημμένων ὑποχρεώσεων θὰ ἔχῃ ληφθῇ πρόνοια. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ δικαιοματικά ἐκείνου των συμμάχων ἀναλόγως τῆς συμβολῆς αὐτοῦ ἡ ἐθνικὴ συνεί-δησις πέποιθεν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔ- χει ἂν μὴ τὰ περισσότερα δικαιο- ματά, ἔσα τοῦλάχιστον πρὸς πάντα ἐκ των συμμάχων ἡμῶν, διότι ἡ δράσις ἀμφοτέρων των δυνάμεων ἡμῶν, τῆς κατὰ ξη- ρὰν καὶ τῆς κατὰ θάλασσαν εἴνε προφανῆς εἰς ἀποτελέσματα ὅχι μόνον ἡρωϊκά καὶ μεγαλοφυῆ, ἀλλὰ καὶ ἀναμφισβήτητος συν- τελεστικὰ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τελικῆς νίκης, διότι οὐδεὶς των συμμάχων καθόρθως νὰ ἀποκρίσῃ 400 χιλιάδας τουρ- κικοῦ στρατοῦ, ὅσας ἀπέκλεισαν ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἐν Ἀσίᾳ καὶ οὐδεὶς των συμμάχων ἔχει κατὰ ξηρὰν νὰ ἐπιτελέσῃ μείζονα ὀρι- σμούς, μολοντες οὐδεὶς ἐνέ-φθη μέχρι τοῦδε νὰ διατυπα- νίσῃ τὰς ἐλληνικὰς νίκας, τὰς ὁποίας ὁμῶς ἡδυνήθησαν νὰ ἐν- τετυμῶσιν οἱ ξένοι ἀρχαῖοι, ὥστε νὰ ἀναγνωρίσων διὰ τὴν ὀρθοπεδικὴν πορείαν τοῦ Διο- κλητοῦ ἀπὸ Ἀριστέως μέχρι Θε- σαλονικῆς ἐντὸς 20 μῶνον ἡμε- ϶ων καὶ ἡ ἀνταρραχία εἰκοσα- κιστίων καὶ πλέον Τούρκων ἀποτελεῖ σπανιότατον στρατιω- τικὸν κατόρθωμα. Διὰ πάντα ταῦτα ἀποδέχονται μεθ' ἡρε- μίας πρὸς τὸ πέραν τοῦ ἀγώ-μου, τὸ ὅποιον δὲν θέλωμεν ν' ἀμφεβάλλωμεν ὅτι θὰ εἴνε ἀν- τάξιον πρὸς τὰς μεγίστας θυσίας εἰς ἃς ὑπεβλήθη ὁλόκληρον τὸ ἔθνος ἡμῶν κατὰ τὸν παρόντα ἀγῶνα.

Παγκόσμιον Χιρμόρ
(Ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ σατυρικά φύλλα)
— Μὰ ἀλήθεια εἶνε τόσο φιλόδημος ὁ γείτονας μας;
— Φιλόδημος λέει, Τσομερός. Ὁ ἀνὴρ τὸν καλὸν οὐ τραπίζει, δὲν νοσεῖ νὰ ποῦ μίσην τρεῖς μέρας πρὶν καὶ τρεῖς ἡμέρας μετὰ.
— Μὰ γιατί;
— Τὸς τρεῖς ἡμέρας πρὶν ἀπ' τὴν πείνα καὶ τρεῖς μέρας μετὰ ἀπὸ τὴν βα-

ρσοτομαχίαν.
— Ποιὸν τί σκοτίζει ἄναγε κοίτην τὴν λόμπαν.
— Δὲν εὐρίσκει τὰ οὐρία κυρία.
— Ἄναγε τότε τὸ κερί καὶ φάγε νὰ ὄρῃς τὰ οὐρία.
— Γιατί εἶνε εἰσι σκεπτικὴ ἡ φίλη μας Αἰνᾶ; Κάποιον μουσικὸν θὰ ἔμαθε.
— Ἀδύνατον.
— Γιατί;
— Ἀν' ἴσο μουσικὸν θὰ μοῦ τὸ ἔλεγον ἀμύμως.

Τραυματίαι ἐν ἀναρρώσει (Φωτογραφία του φωτογράφου κ. Σπύγγου)

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ

Ἦρχονταν πάλιν ἀναφαίνεσθαι εἰς τὸν Ἑλ- ληνικὸν ὄριζοντα οἱ διάφοροι φιλέλληνες. Τὸ πρῶτον ἦσαν καὶ ἂν ὑποθεθῇ καλὴν γενεὰν ἐν τούτοις καὶ τινος σκέψης οἱ ὅποιοι εἴνε ἐνδεχόμενοι νὰ μᾶς φέρουν εἰς τὸ ἀντίθετον τοῦ προσδοκώμενου συμπεράσματος. Βεβαίως ἀ- ποφύγετε νὰ ἔχωμεν εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς κυρίους αὐτοὺς φιλέλληνας οἱ ὅποιοι εἰς ἑλ- λὰ τὰ μέρη τοῦ κόσμου ὅπου φωνὴν ὑπὲρ των ἑλληνικῶν δικαίων καὶ σήμερον δυνάστηται νὰ ἀνέχῃ ἐπὶ τῶν ἑλλήνων ἡ ἀντιπαρ- ὄντος δικαιοδοκίαν πληρῶστα τὸν φιλέλλη- νισμόν των, ἀλλὰ ἐξ ἄλλου γίνονται ἀναπα- στήσις καὶ ἔως καὶ ἀκούσιος ἡμῶν ἔγ- μων πρόβλεπον. Ἀπαρβόλλαντες δηλαδὴ ὅπως ὁ ἀνέμῳ, ὅστις φορτῶναι τὰ πάντα εἰς τὸν πεταίνον διὰ τὸ ἔχειν πλοῖστον ὄϊον, τὸν ῥόλον τοῦ ἀνέμου αὐτοῦ μοῦ φαίνεται πως παύεται εἶναι ἡμῶν μὴ τὴν ὑπαρξιν των οὐκ ἔστιν ἡμῶν, χωρὶς νὰ ὑπολογί- σωμεν καὶ ἐπὶ τῆς θετικῆς κατ' ἀναλογίαν ἑλπίας ἣν κάμνει ὁ θεὸς εἰς τὸν τοιοῦτον ἀνέμῳ ἀποδύνασιν καὶ μὴ ἀφίμῳ οὐδὲ

πεντάρων ὡς κληρονομίαν μετὰ θάνατον. Δι- ὅτι σὺς περικαλὸς ποῖον θετικὸν κέρδος ἀ- πεκρίσθησαν ἐκ των φιλελλήνων λεγώ- των ἀπὸ τοῦ 1821 καὶ ἐντεύθεν. Μὰς ἐγγύ- τωσαν ἴσως ἀπὸ τοῦδε ὁδὸ ἀστέλους πολέμου: ποῦ ἐκείνημεν τῷ 1880 καὶ 1897 διὰ νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὰ τελευταία μόνον, ἡ μήπως ἐμεσολάβησαν μετὰ τὸ πέραν αὐτῶν νὰ μὴ ὑποσώμεν ὅσα ἐπάθονμεν διὰ των ὅ- ρων τῆς εἰρήνης. Τίποτε ἀπὸ ὅλα ταῦτα, καὶ ἡ δράσις των φιλελλήνων μᾶς περι- ορίζεται πάντως, ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦλάχιστον τοῦ τοῦδε ἐργασίου ἐγὼ, εἰς ἀποστολὰς ἀ- ποστολῶν ἐκτελεστικῶν τῶ ἀδύνατον ἑλλη- νικῶν κλέους, τὸν Παρθενῶνα, τὴν Ἀκρόπο- λιν, τὸ Ἑρεθίδιον. Πράγματα δηλαδὴ τὰ ὅποια τὰ γράφον καὶ εἰς τὰ βιβλία των οἱ διάφοροι σοφοὶ οἱ τοῦ κόσμου φιλέλλη- νες καὶ μὴ φιλέλληνας καὶ οἱ ὅποιοι δὲν ἔμπορουν παρὰ νὰ τὰ γράφον αὐτὰ διὰ τὸν ἀπλοῦστον λόγον ὅτι ἂν δὲν τὰ ἔγραφον θὰ εἴπῃ ὅτι δὲν εἶχον τὴν δύναμιν νὰ τὰ ἀναγνωρίσουν καὶ συνεπὶς δὲν θὰ ἦσαν σο- φοί. Ἐπειτα τί σημαίνει εἰν ὅλοι οἱ κα- θήκοντες ἐκ των Πανεπιστημίων, των Γυ- μνασίων καὶ ἑλληνικῶν καὶ ἀμερικανικῶν σχο- λείων εἶναι φιλέλληνες. Ἀξίζουν οἱ αὐτοὶ ἔως ἀξίζουν ἕως Μαιέττου δὲ εἶνε δὲν ἔξω ἀπὸ τῆς ἑλλήνων καὶ ὅποιοι εἴνε

ἀπορροισμένοι νὰ γίνων φιλέλληνας τὸ πρᾶ- γμα θὰ ἔχῃ, ἡ δυνατόν νὰ ἔχῃ κάποιαν οὐ- σαρκτικὴν σημασίαν. Ἀλλὰ μήπως δὲν εἴχο- μεν εἰς ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς, τὸν Κλεμανσώ, ἀ- νεγνωρισμένον φιλέλληνα καὶ φίλον παγ- ματικὸν ἔχῃ μόνον των ἀρχαίων Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ των νεωτέρων τοὺς ὁποίους ἐγνώ- ρισα ἀπὸ κοντὰ ἐπισκεφθεὶς οὐκ ἀπὸ τὴν

ἑλλάδα. Κατὰ τὴν μὲν ὁφείλουν ὁ Κλεμαν- σῶ. Ἡς οὐδὲν ἡ μάλλον ἂν ὄφειλε μὲν ἐ- δάμῃ καὶ ὡς ὅτι καὶ τὰς περιήλας ἐκείνας ἀρρώσεις τοῦ ἔκτερας συντάξας τὴν γρα- φέντων εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον καὶ ὁμο- οχρότων. Ὁ δὲν ἀφορᾷ τὴν εὐνοϊκὴν λή- σιν τοῦ Κρητικοῦ ἡγετῆρος, ἂς ἴδωμεν πρὸς των ἡμετέρας μᾶς κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι πρὸς τριῶν ἑτῶν διάβασιν τοῦ. Ἐπὶ τὴν πολιτικὴν τοῦ ἐπὶ των Ἑλλωτικῶν ὑπογραψίαν μου, ἐξήλθον ὁ Κλεμανσῶ, ἡκολούθησα πάντο- τε καὶ των προσωπικῶν μου πῶτον περὶ ἑ- νώσεως τῆς Κρήτης μὴ τὴν Ἑλλάδα προ- ερχόμενος ἐκ συμπαθείας πρὸς των ἑλλη- νικῶν λαόν, οὐδέποτε ἠθέλησα νὰ ἐπιβάλω εἰς τὴν ἑξωτερικὴν πορείαν τῆς Ἑλλάδος ἡ τὴν πολιτικὴν δὲν ἐκείνην ποτὶ νὰ ἐνομιμῶμαι δὲ ὑποστήζωμαι.

Σὰς ἀρρώσεις αἱ δηλώσεις αὐταί. Ὑπό- λει κανεὶς ὁ ἀμφιβάλλων ὅτι ὁ Κλεμανσῶ εἶνε ἀκαὶ καὶ σήμερον φιλέλληνας καὶ μᾶ- λιστα ἀκαρτερὸς τοιοῦτος, μὴ πῶτος περὶ ἐνώσεως Κρήτης καὶ Ἑλλάδος, τοὺς ὁποί- ος ἐξωτερικῶν καὶ εἰς ἐπιτήρησιν ἀέκλας δηλώσεις; Βεβαίως κανεὶς. Καὶ ὅμως ὅλοι μὴν βουλοὶ Γάλλων, Ἀγγέλων καὶ Ἰταλῶν, φιλελλήνων, ἀλλὰ δὲ ὁ πατριωτικὸς καὶ τὸ συμφέρον ἐνὸς ἐκείνου ἔξ αὐτῶν κλέει. Συνεπὶς καλὸν εἶνε νὰ μὴ ἀρχίσῃ πάλιν ὁ φιλελληνισμὸς των διαφόρων εὐρωπαϊκῶν ὅ- τις ἄλλως εἰς τὰς εὐτυχίας μᾶς ἐμφανί- ζεται συνθέσιστον νὰ δῶν καὶ νὰ πείρῃ εἰς τὸν τόπον μας καὶ νὰ μᾶς προσκλήνῃ τὸ κα- φαλαὶ μας μὴ ἀέρα φέρεται. Καὶ οἱ μὴ διάφοροι ἐχθροὶ σοφοὶ μας, οἱ ὅποιοι λαμ- βάνουν ἕνα κοινὸν γαμψομάστιγον τοῦ πρώτου τυχεύοντος συναδέλφου των ἀπὸ τὰς ἐθέρ- πας νὰ μὴ τὸν δύνανται εἰς τὴν ἐμφανίαν πρὸς δημοσίευσιν καὶ διὰ τὸς γνωστὸς ἄλλως λόγους καλῶς καλῶν, οἱ δὲ φιλέλληνας μᾶς ἂν θέλουν νὰ εἶνε πράγματι φιλέλληνας καὶ ἐνδραστηριοί οὗτοι διὰ τὸν τόπον μας νὰ χάνουν ἐκεῖ εἰς τὸν πῶτον τους ὅτι τοὺς φωτίζει ὁ θεὸς καὶ οἱ φιλελλήνωνες των, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸ μαθαίνωμεν ἡμεῖς.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

— ΑΝΤΙ ΥΠΟΤΑΓΗΣ ΖΗΤΟΥΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ
— ΕΝΑΣ ΓΕΝΝΑΙΟΤΑΤΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
— ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ
— ΣΑΣ ΒΛΕΠΟΜΕΝ ΚΑΙ ΣΑΣ ΑΝΑΤΙΝΑΣΣΟΜΕΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 3 Νοεμβρίου (Τοῦ ἀποσταλμένου συντάκτου τοῦ «Σκρίπ»).— Γενική καταγραφή 220 ἐναντίον των Νεο- τουργικῶν ἑλλῶν. Ἐδῶται καὶ Τούρκοι κατ' αὐ- τῶν ἔχον ὑπερμεγέλην τὴν ὀργὴν των, ἀ- φοῦ εἰς αὐτοὺς ἐφίεται ἡ σημερινὴ ἀπο- σπῆσις τοῦ Τσαρικοῦ Κράτους. Πλησίον τοῦ Μπαζὰ Κουλέ-ἑστὴν τοῦ Σουλτᾶν πα-

τὰ ὅποιον τὸ μέγαρον τὸ ὅποιον ἐπὶ τῆς βασιλείας των Νεοτουργικῶν ἐκρηγνῶντες ὡς Νεοτουργικὴ Λαογία. Μὲτα ο' αὐτὸ κατε- στράφησαν τὰ σχέδια των περιφύγων ἀνα- στασιαστικῶν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους. Τώρα δὲ καίτοι αὐτὸ εἶνε καὶν καὶ καὶ ἀντιπρὸς αὐτὸν μὴ ἐκρηγνῶν, ἐπὶ οἱ Τούρκοι αἰσθάνονται καὶ τὴν περιφύγων

